

POSSIETH, JOHAN

Nöjsam winning; tå ähreborne och wällärde studiosus, herr Carl Joh. Berg, vthi sina fäders grift, på St. Claræ kyrckiogård, christhederligen begrofs, then 11. martii åhr MDCCXVI. Enfaldeligen förestä

Stockholm
1716

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök*: Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra*: Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

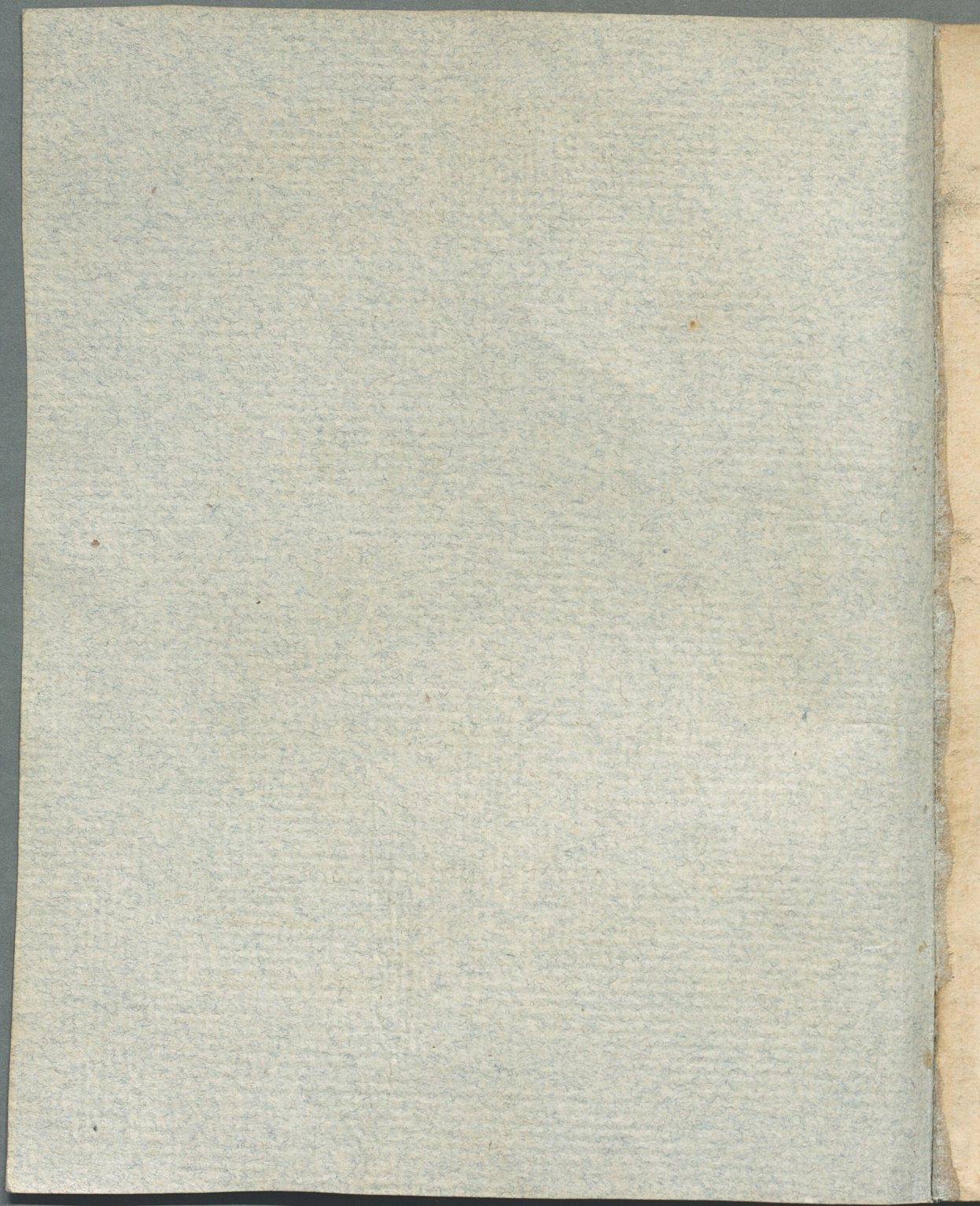
BERG, CARL J.

EX. A

1716

Likpred.
Fore 1900.

1700-1889

Nobisam Binning;

Få
Ähreborne och Ballärde

STUDIOSUS,

W E R N E R

CARL JOH.

W E R N E R /

Wthi sina Fäders Wrist / på St. Claræ
Kyrckfogård /

Christ-Hederligen begrofs /

Then II. Martii Åhr MDCCXVI.

Ansaldeligen förestald

af

JOHAN POSSIETH.

STOCKHOLM /

Hos JOH. H. WERNER, Kongl. Maj:ts och Upsala Acad. Boktr.

Åhr 1716.

Ahreborna och Dygdesamma Matrona
Hust. Ebba Holm/

Pf.
LXVIII:
20.

Gudh lägger of ena bördo vppå/ men han
hielper of och: talar David / och tillika be-
tygar/ at then som bår Guds bördo / må aldrig
twisla om Guds hielp. Vägge eller åth minstom
ne ett af thesa twänne gör Gudh sinom korbå-
rarom: Antingen lämpar han bördan efter theras skuldror /
läggandes them of mera vppå än the förmå til at draga:
Eller styrcker han med troo och tolamod theras skuldror / at
båra med nöje hwad som påläggges. Gudh hafwer/ Ahrebor-
na MATRONA, tijd efter annan / lagt bårge stora sorge bördor /
på Edra swaga skuldror / men ther jämte/ hafwer of hans
styrckande nåde både Eder och bördorna vchi siet Gudomeli-
ga skiöte käriligen burit / samt stundeligen wid thema tröfteli-
ga tillsäjelse Eder sorgelände hierta vnderhållit: Bårgen
skola wika och högarna falla: men min nåd skal
icke wika ifrå tigh/ och min frids förbund skal icke
förfalla. Vchi hwilkens Nåde: förbund Eder min troins-
nerliga förbön befaller; Samt thema Gudeliga betrachtelse /
som wid Eder Sal. Sons Christ: Zederliga Griftesfård fram-
fördes ofwerleswererar: med skyldigt betygande / at stads-
wara

Es.
LVIII:
10.

Ahreborna och Dygdesamma Matronans

Tienstpflichtige Dienare

JOHAN POSSIETH.

AF jord äst tu kommen ic.

§. I.

Sillunda vthi then Tria-
nige Guldens Namn / med
trenne spadars mull / beledsage
wij dödelige wår döda wån
och broder / fordom Ahre-
borne och Wallårde Studiosum H. CARL
JOHAN BERG Holmien: til thet
Huus / som allom lefwandom före-
lagt är. Wij stå ännu på Griste-bräd-
den / och med hiertrörande saknad see efter
wår nidsänckta i grafwen / wåra ögon
skåda ej annat än en swartklädd Kista /
men wårt hierta påminner sigh ther jäm-
te / at vthi samma kista finnes icke alle-
nast

Hiob
XXX. 23.

nast sammantryckte ögon / tilsluten mun /
blå-bleka läppar / infalna kinder och för-
kålnadt blod; utan ock en kropp som varit

1. Cor. VI.

19.

1. Tim. VI.

6.

thens Helga Andas tempel / vthi
hvilket Gudz Ande / förmedelst sitt ord
följande Språk ofta predikadt: **Vara**
gudelig och låta sigh nöja
är winning nog. Thenna Apo-

stoliska lärdom vthwalde wår Sal. Döde
sigh til ett ständigt lifs - och döds - minne/
hvilket han ock flitigt brukade alt til then
stund / tå han wände igen at timmeligen döo
och begynte ewinnerligen lefwa. Sam-
ma språk wiljom wij oss gudeligen påmin-
na wid thenna Hans Christeliga Griste-
fård / görandes thet vthi ett andeligt fö-
reställande af

En nöjsam winning.

Zwar wid betrachtes.

I. Nöjets råtta kånning.

II. Nöjets stora winning.

At

§. II.

NE os icke må gifwas en klenögd Lea för en dejelig Rahel ; vpwisas ett Spöke från afgrunden för en Samuels siäl vthi Helgonens boning / och wij sålunda vthwälje en högmödig förmätenhet för en nöjsam winning / fordrar sielstwa nödwändigheten / at wij vnderättade warde om I. Nöjets råtta känning. Kännedommen af thet råtta nöje / vtwisar Paulus när han säger : **Vara Gudelig och låta sigh nöja.** Här sammanfogar Apostelen **Gudachtighet och nöje / gifwandes ther med tilkänna Gudachtigheten och nöjet vara så sammanknippade / såsom lius och warma i solen / såsom siäl och kropp vthi menniskian.** **Gudachtighet och nöje** äro twänne Paradis blomster / af ett liffens trä vthsprungne. Äro twänne döstrar / vnder ett moders hierta vplifwade : erkännande bägge sitt ursprung af then saliggörande tron. På himmelen skadas stiernor / af källan hämtas watern / vthi berget sökes metallen / och vthi

gudelighet finner man nöje. Vthom
gudelighet gifwes aldrig något innerli-
git nöje: vthom nöjet wises aldrig nå-
gon sanfärdig gudelighet. Blifwer
therföre thet een demotsäjelig sanning / at
nöjets rätta känning eger förnämligast
tvänne ornggeliga kännemärken: Thet
söktes vthaf Gudi / Thet winnes
vthi Gudi.

§. III.

Thet förra kännemärke af nöjets rätta
känning / är thes sökiande af Gudh.
Gudachtighet med nöje är ingalunda nå-
got guld ifrån Ophir, någor skatt ifrån
Saba: mycket mindre någor druswa af
törne eller sötma af tistel / utan endast en
Gudz gåfwa / Andans nådiga werckan/
trones heliga frucht / hwarigenom ett
Guds barn / med sitt vthaf Gudh vnd-
fångna timmeliga wilfors stånd och til-
stånd / sigh hierteligen nöjer och nöjach-
teligen tilfridz ställer. Hwad Solen är
för

för Planeterna / Diamanten för stenarna /
 thet är ett Gudeligt nöje för alla andra
 Christeliga dygder. Rättfärdighet pry-
 der Domaren / förfarenhet rådgifwaren /
 tapperhet stridzmannen / trohet stoffaren /
 ödmjukhet the mächtige ; doch vthom
 ett gudeligt nöje äro alla sådane dygder
 mera en liudande malm och klingan-
 de blåtra / än något beständigt väsen-
 de. En alla dygder erkänna trones gud-
 achtiga nöje för sitt ursprung och ända-
 måhl. Thersföre kallas ock HERRans
 fruchtan både wijsdomens begynnel-
 se och Krona.

1. Cor.
 XIII. 1.

Pf. CXI:
 10.
 Syr. 1: 22.

§. IV.

Detta gudeliga nöje warder ock kal-
 lat en himmelsk läkedom / som Gudh
 sinom wännom förordnat til theras själa-
 roo / sammetslisa / och hiertstärkning /
 emot alla / wid alla lyckones omskiftnin-
 gar / tilstötande wedervärdigheter ;
 hwars vnderkraftiga wärckan the from-
 mas hierta ofta så mächtigt stärcker / at
 the /

2. Cor. VI:
10.

the / mitt vnder the största med och moot-
gångs förwårlingar / städse finnas såsom
bedröfwade / och doch altid glade /
såsom fattige / och doch många rika
giörande / såsom intet hafwande / och
doch all ting ågande. Så at en hwar

Phil. IV:
11, 12, 13.

vthaf them betygar med Paulo : Jagh
hafwer lärdt ibland them jagh vm-
går / låta migh nöja / jagh kan låg
wara / iagh kan oc hög wara : All-

IXO 19

21. 1. 22

lestådes och i all ting är iagh skickelig/
både mått och hungrig wara / både
nog hafwa och nöd lida. All ting
formår iagh igenom Christum som
migh mächtigän giör. Som mannen

Mat. XI:
29.

wille säja : Jagh hafwer lärdt / ej vthi
Gamaliels Hög-schola / ej vthaf kött och
blod / utan af then som är mild och öd-
miuf af hiertat / at låta migh nöja vthi
mitt warande tilstånd / med thet jagh fin-
ner eller ha uer / ehuru armt och ringa thet
wara

vara må. Korß-Konungen Hiob, styrck-
 ter af ett gudeligt nöje / kan med lika tack-
 särelse vndså thet goda och anamma
 thet onda af Gudi. Om all god och
 fullkomnelig gåfwa kommer ofwan-
 efter ifrå liufsens Fader : ho må ta
 neta nöjet hafwa sin vprinnelse ifrå him-
 melen? Guds och gårdar / tienster och
 ämbeten / heder och ähra / Patroner och
 wänner kan werlden söfca för penningar /
 men nöjet wid alt kan allena Gudh gifwa.
 Ach ädla nöje / tu äst en owarderlig egen-
 dom / Tu äst en telning från liufsens trä /
 planterad vthi siälens andeliga örtegård
 af then Helga Anda / igenom Guds Sons
 Jesu Christi troo. Tu äst thet endaste
 ena / vthom hwilket man ej något högre
 eller rikare må weta sigh önska. Tu äst
 så dyrbar skatt / så ädel gåfwa / så ömnic
 egendom / at ingen af alla jorderikes ego-
 delar / hwarken med flit eller konst tigh
 gitter förwårswa / utan tu winnes endast
 vthi Gudi / hwilket nu blifwer

Hiob. II.

10.

Jac. I. 17.

 Palm
 LXVI

Thet

S. V.

Het senare kännemärke af nöjets rätt-
 ta känning. Hwad som söles af
 Gudi / thet winnes vthi Gudi. Then
 som söker sitt nöje vthaf Gudh / han win-
 ner ock ett fullkommeligit nöje vthi Gudh.
 Thetta nöjets vinnande vthi Gudi / fotar
 sig förnämligast på twänne grundpelare /
 afhwilka then första är Gudz kändedom.
 Then som känner Gudh / kan aldrig annat
 än vara nögd medh Gudh. Then som
 seer Solen / kan aldrig neka liuset. Then
 som känner Gudh / kan aldrig förneka sitt
 nöje. Ju närmare kundskap om Gudh /
 ju innerligare nöje vthi Gudh. Hidnin-
 garna som så liten och ofullkomelig kund-
 skap hafwa om Gudh / sättja likwist sitt
 högsta nöje vthi then Gudens kändedom /
 hwilken the wörda och tilbedia. Huru
 mycket mera the Christna hoos hwilka
 Gudh är känd / och hans namn här-
 ligit. För en däre må then räknas / som
 antager thet sämre / när thet bättre tilbiu-
 des : som låter sig nöja med skabet / när
 han kan ega tiärnan ; som förachtar gul-
 det

Pfalm
 LXXVI:

2.

det wårderar slagget. Med lika skäl må
 then en dåre nämnas / som vthom Guds
 kånedom sitt nöje söker. Omenniska!
 Känner tu Gudh för thet yppersta goda /
 aldrig kant tu annnt än tillika erkånna ho-
 nom för titt högsta nöje. Känner tu Gudh
 för then han är / aldrig kant tu annat än
 erkånna honom för tin Allmechtige Ko-
 nung / tigh at förswara / för tin rättferdi-
 ge Domare tigh tigh at beskydda / för tin
 barmhertige Fader tigh at nära / klåda
 och låra / för tin Saliggjörare tigh at fräl-
 sa från synden / döden och helwetet / för
 tin tröstare tigh at hugswala vthi all nöd
 och bedröfwelse. Guds kånedom gör
 at the trognas nöje finner ingen mangel
 vthi någon gåfwo / ehuru ringa och för-
 achtelig hon må skattas af werldenes oför-
 nögde ålskare. När Jesus / en tijd / pri-
 sade sina Lärjungars kånedom / hwilken
 the om Gudi fattadt; bad Philippus:
 Herre låt låt oss see Fadren så haf- Joh. XIV:
 we wiij nog. Tyckandes sigh ega all 8.
 ting / och behöfwa ingen ting / om han
 B alle-

allenast kände Fadren. En Christen som
 känner Guds allmacht / kärlek / wijsbet /
 sanning / rättfärdighet / närwarelse och
 wilje / eger altid sitt högsta nöje vthi sin
 Guds kannedom. Ther någor hade frå-
 gat Simeon, när JEsus satt en gäst wid
 hans bord; Om honom ännu något sat-
 tades? wisserligen hafwer hans köhliga
 sinne wettat många fåfängeliga förmoner
 vpråkna / som hans oförnögda begärelse
 skulle åstunda. Men om man frågat qwin-
 nan / som wid samma tijd / ej war en wård
 för JEsu wid bordet / utan låg en grå-
 tande syndersta vnder bordet / hwarest
 hon twättade JEsu fötter med tår-
 rar / torcade them med sitt hufwud-
 håår / och kyste hans fötter / om hon
 något högre nöje wiste sigh önska? Wis-
 serligen hafwer hon sålunda / eller mycket
 nöjsammare swarat: Ach! hwad större
 nöje skulle wäl mitt särade hierta kunna
 sigh önska / än ligga för JEsu fötter och
 wänta på JEsu kärlek / hålft emedan jagh
 weet at wägen til JEsu hierta begynnes
 wid JEsu fötter.

Luc. VII:
 38.

Then

§. VI.

Dhen senare pelaren / på hwilken /
 Nöjets winnande vthi Gudi sigh grun-
 dar / är Guds kärlek. Vthan känne-
 dom ingen kärlek / vthan kärlek intet nöje.
 Så litet som menniskan kan lefwa vthan
 siäl / så litet kan kärlek wara vthan nöje.
 Ju renare kärlek / ju innerligare nöje.
 Gudh är kärleken / then som blifwer
 vthi kärlekenom / han blifwer vthi
 Gudi / och Gudh i honom : talar then
 kärleksrika Johannes. Blifwa vthi Gudi /
 är ingen ting annat / än vthi Guds kärlek
 blifwa from och hålla sigh rätt / samt
 med nöje befalla **H**eranom sin
 med- och mootgångs wåg / och hoppas
 vppå honom. Wid moderbröftet nådas
 barnet / wid Jesu kärlek then förnöjde.
 Allt hwad barnen kan förnöja / sinna the
 vthi sina moders bröst. Ther ega the sitt
 ömniga wisthuus / sin liusliga wiinkälla-
 re / sitt sockersöta Manna / sitt endaste
 altsammans / vthom hwilket the hwarken
 B 2 wilja

1. Joh. IV:
16.

Pfalm
xxxvii:37.
v. 5.

wilja eller weta något liuffigare / rikare
och sötatare nöje åstunda / som them
kan nära och wederaueckia. Ther ligga
the ofta sugande och sofwande tillika; ther
wäxa the / och weta icke när / ther sägna
the sigh / och finna icke hurulunda / ther
äro the nöjde / och känna doch icke then/
som them sådant nöje tilskynnar. Guds
kärlek är likaledes thet nåde = bröstet
som the trognas nöje tilfreds ställer. Ju
diupare åminnelse Guds kärlek finner vthi
theras hierta / ju högre stiger theras förnö-
jelse vthi Guds kärlek. När the med nöje
begynna sigh tilminnes föra Guds kärlek/
som dragit them vthu theras moders
liff. Födt them ifrån sin yngdom /
alt in til thenna dag. Frälst them
af allo ondo: Så the sielfwe hwarcken
wiste förja eller med sin omsorg något kun-
de vthrätta. Strax vpstiga sådana tane-
kar vthi theras hierta. Ett barn trygger
ju sigh aldeles wid sina Föräldrars kärlek/
och nöjer sigh med the wilkor / som för-
äldrarna sinom barnom tilskynna / huru
mycket

Pl. XXII:

10.

1 Mos. B.

XLVIII:

15. 16.

mycket meer må / icke wij vara förnögde
 med vårt tilstånd / hålft emedan vår
 ringaste deel wida i fwerstiger vår alra-
 största förtienst. Ingen eger så litet / at
 icke han mindre förskylt. Ingen sitter i så
 swåra wilkor / at icke han orsakt hafwer
 at fruchta swårare. Ingen är så olycke-
 lig / then icke borde vara olyckeligare / så
 framt han sina gierningars frucht upbåra
 skulle. Guds kärlek allena / allena Guds
 kärlek är thet endaste ena som vårt nöje
 tilfrids ställer. Swad Bruden then tro-
 gna siälen / talar om sin och sin himmelska
 Brudgummes Jesu Christi wänskap :
Min wän är min och jagh är hans.
 Thet kan jämwäl hwar Christrogen läm-
 pa til Guds kärlek och sitt hierte-nöje. Min
 Gudh är min vthi sin kärlek / och jagh är
 hans vthi mitt nöje. Så snart som Jesus
 steg vp til Lärjungarna i steppet /
 stillade sigh wädret. Så snart som
 Guds kärlek intagit vårt nöje / uphörer
 våra oförnögde begierellers brusande
 storm / och vår siäl blifwer stilla til Gudh
 B 3 som

Hög. Wis.
 II: 16.

Marc. VI:
 51.

som henne hielper. Vnder thetta / med sina
wilkors Gudeliga tilfrids warande / be-
gynner then vthi Guds kärlek förnöjde
siälen följande trenne lärdomar sigh före-
ställa.

§. VII.

AEt hwad som är ringare än
Guds kärlek / må aldrig blifwa
mitt nöje. En hwad wore thet annat
än vpsäteia Creaturet öfwer Skaparen /
wärdera gostworna och förachta gifwaren.
Satan må på försökelsens berg wisa migh
Matt. IV: all rike i werlden och theras härlighet.
18. Werlden må vthbiuda alla the förmoner
af ögonens begierelse / kötsens begierelse
och ett högfärdigt lefwerne. Allt thetta
Phil. III: räknar iagh med Paulo för skada / och
8. och håller thet för träck emot thet nöje
Rom. V: 5. som iagh vthi Guds kärlek eger. Guds
kärlek vthgiuter i mitt hierta ett så
rikeligt nöje / at iagh / med skäl / ej kan
klaga öfwer något timmeligit misnöje.
Eller hwad timmeligit misnöje skulle wäl
kun-

kunna tvinga mitt hierta / när iagh migh
 af Guds kärlek förnöjer? Under jämmer
 och nöd är thet mitt nöje / at Guds kärlek
 är med migh i nödene / han skal taga Pf. XCI:15
 migh t̄her vth och låta migh til åhro
 komma. Under häfftiga förföljelser af
 många och mächtige fiender / är thet mitt
 nöje / at Guds kärlek drifwer min saak
 och sitter på stolen en rätt Domare. Pf. IX:5.
 Under förtryck och föracht / är thet mitt
 nöje / at Guds kärlek är min berömmelse. Jer. XVII:
 Under siukdom och fattigdom är thet mitt 14.
 nöje / at Guds kärlek helar them som
 ett förkrossat hierta hafwa och för- Pfalm
 binder theras sweda. Ach nöje! Iagh CXLVII.
 frågar himmel och jord / synliga och osyn- 3.
 liga creatur / vthi hwad skulle wäl mitt
 nöje tryggare wara / och roligare hwila /
 än vthi Guds kärlek?

§. VIII.

Hen andra lärdomen : Allt hwad
 som icke smakar af Guds kärlek/
 må

må aldrig mitt hierta förnöja. Om
 himmelen kunde wara vthan Guds kärlek/
 och helwetet sult af Guds kärlek / jagh
 skulle fatta ett misnöje för himmelen / och
 fågna migh öfwer helwetet ; ty hwar
 Guds kärlek är / ther blifwer ock mitt nöje/
 vthan Guds kärlek är för mitt nöje alt
 prächtig vfelt / alt liusfligit widrigt / all
 sötma bitter / alt dyrbart ringa / all åbra
 blygd. Men med Guds kärlek finner mitt
 nöje större frihet vthi Salomos leerhuus /
 än Pharaos vthi sitt elphenbenshuus / få-
 gnesammare hugnad vnder Abrahams
 tiäll / än Nebucadnezars Babel ; frodiga-
 re wålmågo af Daniels moos än rike man-
 nens kråseliga råtter / roligere sömn på
 Jacobs hårda steen / än vthi Ahasweros
 Kungeliga sång ; tryggare säkerhet vthi
 kulan bland Lejon / än vthi hoswet bland
 Förstarna ; sötare smak vthi tårefalken /
 än Belsazars wiinfulla gyllende skålar.
 Ett fattadt nöje vthi Guds kärlek / är thet
 Mosiss trä som giör alt bittert mara
 til sött watern.

2. Mos. B.
 XV: 25.

Eridie

§. IX.

Gudie lärdomen : Allt hwad Guds
 Kärlek behagar / skal altid wara
 mitt nöje / mera eller annorlunda
 wil jagh aldrig åstunda. Behagar ej
 Guds kärlek lämna migh mitt bröd vthi
 Canaan / jagh wil wara nögd at sökia
 thet vthi Egypten / fast ån jagh skal
 tvingas med obarmhertighet til at
 tråla. Behagar ej Guds kärlek förlåna
 migh hälso och sundhet / jagh wil wara
 nögd med min sweda och wedermöda / fast
 ån han giör mitt fött och mina huud
 gammul och sönderslår mina been.
 Behagar Guds kärlek läggia migh med
 Lazaro för andras dörrar / kasta migh vthi
 fångelse med Joseph / drifwa migh vthi
 jåmmer och landsflychtighet med David /
 spisa migh med bedröfwelsens bröd
 och watn med Micha ; låta migh hwar
 dag ångslas wid the Elfwer i Babel / och
 med Zion sittia stundeligen ett måhl för
 pile-

2. Mos. 3.
I: 13.

Klag. wif.
III: 4.

1 Kon. 3.
XXII: 27.

Klag. wif.
III: 12.
VI. m. T. 1

pilenom. Jagh wil äntå wara nögd
 Jer.X:19. med min deel och tänckia: Thet är mitt
 plåga/ jagh måste lida henne; wälwe-
 tandes/ at Gudh gör alt wäl i sinom
 Rom. tiena all ting til thet bästa. Ho sålun-
 VIII: 28. da förmedelst Guds kannedom och kärlek
 söker och winner sitt nöje vthi Gudi / han
 kan sigh berömma af

Nöjets råtta känning.

Och wid alla tilfällen frögda sig af

II. Nöjets stora winning.

§. X.

Måra Gudelig och låta sig nöja thet
 Vår winning nog. Vthi Andans egit
 Språk kallas nöjet En stoor winning.
 En ovtöselig källa / af hwilko alt andeligt
 och ewigt godt upwäller; ty then ricktar
 icke allenast siälena / och gifwer en san för-
 1 Tim. IV: nöjelijhet / vthan ock hafwer löfte om
 28. tim:

timmelig wälsignelse. Thet är ock (a)
 En stoor winning / som stärcker tola-
 modet / vppehåller hoppet / föröder kär-
 leken / vppväcker godwilligheten / rich-
 tar the fattiga / hugswalar the sorgbund-
 na / wedergwecker the elända / hielper the
 förtryckta / vphöjer the rättfärdiga / glä-
 der the heliga. En stoor winning som
 wäl med alla Gudz barnas samttycke må
 nämnas wälsignelsens säd / kärlekens mo-
 der / dygdenes amma / kloketens spegel /
 wijsdomens lius / fridsens grundwal /
 hiertats glädje / siälens läkedom / ja / ett
 Paradis-blomster / ett dageligt gästabod /
 en himmelsk liuslighet / en Engla fågnad /
 en honungs-söter försmak af thet ewiga
 lifwet. Ho wil tå vndra / om man kal-
 lar thenna stora winning

§ XI.

(b) **N** himbla winning. Misnöje
 är redan ett helwete på jorden ;
 thet emot eger ett gudeligt nöje på jorden
 en himmel. När HERren Gudh befäller
 Propheten Eliam stiga på berget / at
 han

1. Kon. 19.
 XIX:11.12.

han sig för honom måtte vppenbara; så
 kommer ett stort starckt wäder / som
 bröt berg och sönderbråkade hållar.
 Men icke war H^{er}ren i wädrena.
 Efter wädret kom en jordbåfning;
 men icke war H^{er}ren i jordbåfnin-
 gen. Och efter jordbåfningen kom
 en eld / men icke war H^{er}ren i el-
 denom. Efter elden / kom ett liud
 af ett sacht wäder / och vthur thetta
 sacht wädret / talar Guds röst med Pro-
 pheten. Thet hierta som af åhregirighets
 wädret så stormar / at thet må bryta orör-
 liga dygde-berg och sönderbråka åhrones
 fasta hållar / är icke någor himmel / vthi
 hwilken Gudh för siälen sig vppenbarar.
 Thet hierta / vthi hwilkens jord girighete-
 nes root grönskas / hwars begärlighets
 säd / likt Narons staaf / blomstrar och bär
 tillika / kan aldrig blifwa någon himmel /
 vthi hwilken Guds röst sig höra låter.
 Thet hierta som alltid brinner i liusan låga
 af alla kötliga affecter / och snarlīga wid
 hwar

hwar sinnes rörelse / til harm / wrede och
 bitterhet vpeldas / kan så mycket mindre
 warda Guds himmel / som **H**Erren
 Gudh sielf är barmhertig och nåde-
 lig / och af stoor nåde och trofast.
 Men åter thet hierta / hwilket list ett liud
 affachta wäder thenna rösten hörer: Min
 siäl wäntar i stillhet allenast ester Gudh
 then migh hielper. Thet är then himmel
 vthi hwilken Gudh sina godhet och trohet
 vppenbarar. Himmelen är en ort / fuller
 med roo. Ach hwad rolighet finnes i then
 förnögdas hierta. Himmelen weet icke af
 krig och örlig / mord och brand / list och
 bedrägeri. Gudz himmel / ett nöjsamt
 hierta / förlustar sigh med frisd och frögd
 vthi then Helige Anda. Mitt vnder
 werldenes största strijd och oro / finner then
 förnögde sin himla frid och roo. Arken =
 må kastas både hiit och tijt af wägar och =
 wäder / han går likwist öfwer berg och da =
 lar / stigandes alt högre och högre til him =
 melen. Fast än then vthi Gudi förnögde / =
 måste många stormwäder vthstå och stora =

2. Mos. 3.
 XXXIV.
 6.

Rom.
 XIV: 17.

8: II. d. 2.
 14: II. d. 2.

ansåchtningar igenomgå; tröstar han sigh
likawist sålunda:

Hwad tigh Gudh åläggia kan

Låt tu tigh ther åth nöja;

Tin hiertans böön rå hörer han

Andoch han synes dröja

Befalla Gudi all tin wäg

Och ett fast hopp til honom drag

Han wil titt bästa weta.

§. XII.

Asaph sätter thenna Himla-winning
Åbåde öfwer himmel och jord / vthi een
sådana vthlåtelse: **H**erre när jagh
hafwer tigh / så frågar jagh efter
himmel och jord intet. Min gode Af-
saph / jagh troor thet wäl. Ty hwad be-
höfwer then fråga efter himmel och jord /
som redan vthi sitt hierta eger himmelens
Herre / och jordenes Skapare. Then
som med sin deel är vthi Gudi förnögd /
stiger så högt såsom Gudh är sielf / med sin
himla winning / emedan han är vthi Guds
Zach. II: 3. öga såsom en ögnasten: På Guds fin-
Hag. II: 24 ger såsom en signets ring: På Guds
arm

Pfalm
LXXIII:
25.

mo R
VI: VIX

8110

ε 2

arm såsom ett insegel: Vthi Guds hand
 såsom een skön crona: Om Guds
 länd / såsom ett bälte vthi Guds
 skiot såsom ett lamb: På Guds
 knå / såsom ett barn: Vthi Guds boof /
 såsom en tänckeskrift: Vthi Guds
 huus ett gyllende = och silfwerfaat:
 Vthi Guds wiingård een drufwa:
 Vthi Guds trågård ett oljotrå: Vthi
 Guds Helgedom ett lysande och een
 brinnande lampa. Men icke ett sådant
 nöje på jorden må kallas en himbla win-
 ning? Doch thetta icke nog. Ett Gudeligt
 nöje är ock

Hög. Wis.
 VIII. 6.
 Es. LXII. 3.
 Ger. XIII.
 11.
 Ec. XL. II.
 CLXVI:
 12.
 Mal. III. 16.
 2. Tim. II:
 20.
 Hög. Wis.
 I. 14.
 Pppb. B.
 XI: 4.

§. XIII.

In väntes winning. Swad (c)
 then lustige Israels Dichtaren sun-
 ger vthi sin Brude-wissa om then him-
 melska Brudgummens dejeliga Brudh:
 Konungens dotter är ganska härlig
 in väntes / hon är klädd i gyllende
 stycke. Thet må man ock säja om thet
 Gude:

Pl. XLV:
 14.

Gudeliga nöjets winning. Then är gan-
 ska härlig inwärtens. Thes warelse består
 ej vthi skabelt / men kiärnan; ej vthi sin-
 nen men hiertat. Thes inwärtens lius är
 en stråle / ej af skyarna / men solen. Vth-
 wärtens strid kan aldrig ett inwertens nöje
 bestorma. Stormen på hafwet må dranc-
 kja skeepet; Jesus sofwer antå sött ibland
 böljorna. Vthwärtens olycka kan aldrig
 ett inwärtens nöje förtrycka. Bien skada hu-
 den / men icke hiertat. Wågarna kasta
 sigh vp emot bergen / men kunna them icke
 kullkasta. Tiufwen kan stielä Konungens
 Ducater / men icke hans länder. Fienden
 kan bortröfwa godset / men förnöjelighete-
 nes pärla vthi hierte-cabinettet måste han
 lämna. Ett inwärtens nöje står och blif-
 wer orörligit / thet må blåsa med- eller
 emoot; thet må gå vp eller neder; icke
 olika ett wälstält vhrwärd / som håller sin
 rictiga gång både natt och dag / thet må
 råga eller snöga. Inwärtens nöje gör /
 at en Noach vthi syndafloden: En Hiob
 vnder fattigdom och föracht / sjukdom och
 plågor: En Joseph vthi fångelse / En
 David

David vthi landzflychtighet: En Daniel
vthi lejonfulone: Sadrach / Mesech och
Abednego vthi brinnande vgnen: En Pau-
lus i bojor / siunga HErranom ett hierteli-
git lof af innerligit nöje.

§. XIV.

Jagh hafwer maat at äta / the Joh. IV:
i intet af weten: sade Iesus / när 32.
Lärjungarna bådo honom äta af then
maat / som the för honom köpte i staden
Synchar. Wille man fråga hwad inwär-
tes winning ett Gudeligit nöje med sigh
hafwer / man skulle höra sådant swar:
thenna inwärtens winning hafwer vthi sigh
något högt och ädelt / något stort och Ma-
jestäteligit / något rikt och ömningt / hwilket
ingen annan kan af weta / än then som
thet eger och nyttjar. The som med bok-
liga konstler vngå / sinna wäl at wett och
lärdom äro vthi ringa värde: hålst såda-
na tijder / så Läre-Gudinnorna stättas som
blaggarns trälinnor; Eller som Piltar-
na för halftannat hundrade år sungo vthi
Scholarna: Docti degunt, Stulti regunt,
lucra dantur asinis. &c. Likwist anwän-
D da

Da the en sådan flit med wakande och lå-
 sande / lika som vnder hwart blad vthi bo-
 ken skulle en guldgrufwa finnas / ther the
 doch nappast vinna födan för mödan /
 utan all sin lefnads tid / med armod och
 fattigdom måste förslita. Efterfrågar
 man orsaken / gifwes ingen annan än then-
 na: Dulce est sapere. Betyngandes ther
 med / bokliga konstler ega vthi sigh något
 inwärtens nöje / hwilket the högre skat-
 ta / än all then belöning / som werlden
 them kan gifwa. Huru mycket meer skal
 tå ett Gudeligt nöje hafwa sin stora in-
 wärtens winning. Ach wisseligen! Swad
 Propheten sade om Guds ord: Thet är
 Jer. XV: 16. vår hiertans frögd och tröst. Thet
 må jagh säja om ett Gudeligt nöje: Thet
 är vår hiertans frögd och tröst; outhsä-
 jelig glädie / oräknelig rikedom / obeskrif-
 weligit wälstånd / otroligit mycket godt är
 vthi ett inwärtens nöje. Ach! at mitt hier-
 ta wore som Davids / när han skref thessa
 Ps. IV. 8. orden: Tu frögdar mitt hierta / än
 doch the andre mycket wijn och korn
 haf-

hafwa. Jagh skulle om mitt inwärtas
nöje alt vp til högdene salunda siunga:

Ach ädla nöje himbla Prinz
Tu alt mitt hierta wunnit;
Ej större skatt i werlden fins/
An then iagh i tigh funnit:
Tu äst mitt alt/ mitt tusenfalt/
Meer weet jagh ej begära/
An tu migh wilt beskära.

§. XV.

(d) **V**terst är ock ett Gudeligit nöje
en beständig winning. Icke
något wärelskärt blomster / som i dagh
står och i morgon kastas i vgnen /
utan en oföränderlig stierna / som alltid /
währ och höst / sommar och winter sin na-
turliga egenkap behåller. Ett bestän-
digt nöje går medh lika stadig foot alla
dygdesiät / wägen må bära antingen til
Sana / hwarest wijnet öses / eller til Gol-
gatha hwarest blodet rinner. Thet kom-
mer en tijd at prydnungen skal afläg-
gas / högheter falna / wäldet förmin-

Mat. VI:
30.

2. Mos. B.
XXXIII:
5.

skas / guldet förswinna / gunsten rphöra /
 och all ting med sin egen ödeläggelse witna
 om all tings fåängelighet ; men aldrig
 ypdagas then dag / tå nöjet sin winning
 saknar / utan then står vthi ett ewigt tilta-
 gande / och warder ju längre / ju större /
 ädlare / rikare och hårligare. Och bestån-
 diga nöje ! med hwad ord skal jagh tin
 ståndachtighet vthföra : Mitt beskriswan-
 de blifwer doch altid titt förklenande. In-
 gen / utan tu allena / ther tu wille / kunde
 thet fullkomligare giöra. För tina fötter
 må jorderikes Konungar kasta sina Cronor
 och Spiror / och bekänna sigh / vthom
 tigh / wara the olyckeligaste menniskor vn-
 der Solena. Lycko. solen må gå vp eller
 nider / så lysar tu vthi tin fulla glans.
 Nordan eller sunnan wäder må blå-
 sa igenom tin örtegård / så dryppa ån-
 tå tina örter / och tu bär tina frucht i
 rättan tid. Vthi hwad stånd och til-
 stånd / wärde och wilkor Gudh tigh sättia
 behagar / så blifwer tu altid wid tin oför-
 änderliga beständighet. Vthi titt hierta
 vp

Hög. Bis.
 IV:16.
 Pf. I:3.

111XX

1587

2 R

vp

vpväckes icke något vpror emot himmelen/
 om andre äro lyckosamme i werldene/
 och tu ther emot måste finna tigh vara
 född til olycko / som soglen til at fly-
 ga. Tu förtryter intet om andre för Gu-
 dar dyrckade warda / och tu för hvars
 mans afhugg råfnas. Tu låter tigh icke
 röras ther af / at then wälsatte mannen /
 som på sigh drager guldringen och then
 hårlige klådnaden / til tigh säger :
 Stat ther / eller sitt här wid mina
 fötter. Tu afwundas icke / om andre
 två sin wäg vthi smör och helleber-
 get vthgiuter them oljofloder. Och tu
 ther emot sätter tin munn vthi stofft
 och wäntar efter hoppet. Aldrig kan
 tu af andra så förringas / at icke tu tigh
 sielfwan ringare skattar / och säger med
 Jacob : **H**Erre jagh är förringa til
 all then barmhertighet / och all then
 trohet / som tu med tinom tienare
 giordt hafwer. Aldrig kan tu af andra

PsLXXIII.
 12.

Hiob.V:7

Jac. H. 2.3

Hiob.
 XXIX: 6.

Klag. wif.
 III: 29.

1 Mos. B.
 XXXII:
 10.

så förachtas / at icke tu tigh sielfswan min-
 dre achtar; och emedan tu tigh sielfswan
 ringa achtar / vndrar tu så mycket mindre /
 om andre tigh förachta. Vppå alla
 Guds rijs finner tu knoppar / af hwilka
 tina läppar förnöjelsens honung suga. Så
 lyckeligt såsom Adams tilstånd war vthi
 lustegården / så förnöjeligt wälstånd fin-
 ner tu vthi Jesu Kors = schola / och som tu
 stundeligen med nöje af egen försarenhet
 betygar : **H**Erren är sool och skiöld /
HErren gifwer nåd och åhro / them
 frommom skal intet godt fattas.
 Så sjunger tu och dageligen thenna böne-
 sång :

Pfalm
 LXXXIV: 12.

Swad Gudi tackes är iagh nögd /
 På hwilket sätt thet gäller / &c.

Widare thetta at bewisa / beropar
 iagh migh på alla the Guds menniskiors
 witnessbörd / som nu wid thenna graf för-
 samlade äro. Witner alle / I som vthi
 eder Gudh förnögde lefwen / och sanner
 med migh / at ett Gudeligt nöje gifwer al-
 tid en himbla = winning / en inwärtas win-
 ning och en beständig winning.

Then:

§. XVI.

Henna winning hafwer war Sal-
 döde sigh Hierteligen winlagdt at
 winna: Hwarföre han ock / som en alt i-
 från sin yngdom wäl uytuchtad Theophilus,
 all flit använder vthi sådana dygders för-
 öfwande / som honom med tiden föra fun-
 de til nöjets rätta känning och sälla
 winning. Särdeles fattade han lust til
 Studier och bokliga konster; och som wid
 äthskilliga prof nogsamnt förmärktes / ho-
 nom af Gudh wälsignad wara med wackra
 och bewefeliga gåfwor / sätter han / med
 all förtröstan på Guds milda nådh / thet
 Andeliga ståndet för sitt ändamål / öns-
 skandes hierteligen / thet han igenom dygd
 och lärdom måtte beqwämlig blifwa / at
 med tiden / som en tienare vthi Ordet /
 Guds wärda Församling upwachta. Til
 hwilken ända han ock wid Kongl. Acade-
 mien vthi Upsala sigh allaredan Otta åhr
 uppehållit. Nästledne then 6 Februarii
 refer han jämwäl til Upsala, sina Studier
 at fortsättia. Men som tiden / efter Guds
 vthräkning / thetta sitt barn / från then jor-
 dista

dista til then himmelska Academien at för-
 sätta / tå inföll; sänder Gudh honom död-
 sens förebod igenom en hezig sjukdom then
 21. af samma månad / tilhanda / hwilken
 at öfwerwinna / Läkarena i början godt
 hopp gotswo; Men som han vthi Guds
 nådiga wilje alt sitt nöje fattade / giör han
 förmedelst Andans Råd / och een Christe-
 lig förberedelse sigh resefärdig / gudeligen
 anammandes til wägepas Herrans Hög-
 wördiga Nattward / och sålunda för en
 jordist Lager- och Myrten-Krans af men-
 niskio-händer / skynder sigh at vndså af
 Guds Hand en skön Krono på sitt
 hufvud. Blifwandes sålunda then för-
 sta nästframsarne Martii, Hans sidsta ar-
 betsdag vthi Uplala, och tillika Hans första
 Heders-Dag i then Himmelska Academien.
 The två och tiugu åhr / som wår Sal. Döde
 med dödeligheten delat / äro nu förwand-
 lade til en härlig odödelighet. Wål syntes
 Gudh slita honom sönder / som en
 kleen tråd / och lycta dagen för
 honom förr än aftenen kommer.

Ez. XVI:

12.

Ez. XXVIII:

12.

Men

Men som hans siäl behagade Gudi /
 therföre hastade han med honom v-
 thu thetta onda lefvernet. Then Gu-
 darna älska / döör en yngling / lärer Hede-
 ningen Sophocles.

Wijf. B.
 IV: 14.

§. XVII.

Mär Sal. Dödas allmänna lefnad wil
 Man så mycket mindre omröra / som
 Han nu sielf hwarcken behöfwer vårt be-
 röm / eller fruchtar för vårt förtaal. Thet
 är nog til at weta / at som Gudh varit hans
 yngdoms Mästare igenom sorg öfwer
 sin Salige Faders alt förbittida fränfalle /
 och åthskilliga hårda siukdomars igenom-
 gående ; så hafwer Han ock / som en lydig
 Lärjunge / låtit Guds saliggörande nåde
 sig tuchta / och vthi ett stillawarande to-
 lamod / altid med sin deel varit nögder.
 Hans unga hierta wisse ock sitt nöje ther
 wid / at Hans döds-tijd inföll på Hans be-
 hageligaste ålders-tijd / hwarföre gjorde
 Han hwar dag then vthräkning / at Hans
 lefnads sool skulle icke gifwa honom någon
 länger alderdoms afton. Ty wille Han ej
 heller mera jord af werlden sambla på sitt
 hier.

Jer. III: 4.

hierta / än Han dageligen / när stunden
 kom / kunde sig afbördä ; tyckandes sigh
 ega vthi werlden en nog winning / när Han
 vthi Gudi lefde förnögd med sin deel / öd-
 miuk emot sina Förmän / redelig emot sina
 wänner / och tienstachtig emot alla. Swad
 wänskap / vprichtighet och trogen redelig-
 het / han vthi dageligit vmgänge sinom
 wännom wijsat / betygar icke allenast the-
 ras kärliga ömhet / the burit för honom vthi
 lifstiden och sjukdomen / utan ock then he-
 der och ähra / som the bewisat wid hans an-
 delösa lekamens öfwerförande ifrån Upsala,
 och införande til thetta sitt wälbestälta
 hwilorum. The sakna honom / som David
 sin Jonathan / och lofwa / at hans åminnel-
 se icke förr skal döo bort vthi theras hierta /
 än the stelswe / som han / gått then wä-
 gen bort / then the aldrig mera igen
 komma.

Hiob
 XVI: 22.

§. XVIII.

Brodet styrcker hiertat / men hiertat är
 ofta så swagt / at thet förmår ei emot-
 taga brodet. Trösten wedergwecker siälena /
 men siälenes ansächtning är ofta så swår /
 at

at hon/ lift ett gråtande barn/ wid moder-
bröftet/ ej förmår til sigh taga tröst/ utan
erbarmeligen ropar: Nu H^{er}re wid
hwad skal iagh trösta migh? Sij om
tröst är migh stoor ångslan. Ehuru
wår Saligen döde wån ofta i lifstiden för
sin kåra Moder vprepat thetta Språk:
Wara gudelig och låta sigh nöja/ är
winning nog. Så faller thet likwist gan-
ska swårt för ett ömt moderkårligit hierta/
at finna sitt nöje vthi then sysslan/ tå hon
sitt endaste barn och sin enda son nödgas
begrastwa. At följa med nöje sina barn til
grastwen/och lämna them vthan sorg i graf-
wen/är en gierning/som lättare kan befallas
af andra än wårckställas af egna. Ju ofta-
re griftegång/ ju innerligare hierte-twång.
Jcke vthan hierteligt medlidande kunnē wij
oß påminna/huruledes wår Salige dödas/
vti enslig ångslighet efterlämnade sorgbund-
na Moder/tunga Grifte-siät efter sina Dö-
da thenna tiden måst nederläggia. Döden
synes så Hennes hierta hafwa bestormat/
lika som på jorden ej flere stodo at finna/som
han döda kunde. Åhr 1708. nödgades Hon
E 2 höra/

Psalms
XXXIX:

9.
Ef. xxxviii
17.

höra / huruledes Hennes fromma Man /
 Hennes hufvud / förswar och halfwa hjer-
 ta / intog vthi fiende land en främmande
 graf / och hon således lämnades en wårn-
 lös Ankia ; doch tröftade hennes sårade
 hierta sigh ther af / at hon efter honom egde
 tvåanne Lifsarswingar / en Son och ena
 Dotter / som vplifwade blifwit vnder hen-
 nes hierta / vthi hwilka hon dageligen kun-
 de see sin döda Makas lefwande kärlek.
 Men Ack thenna tröfteliga Kurbiz förfal-
 nade snart ; ty innom ett åhr / nemligen
 Siuttonhundrade Tretton öpnad sig then-
 na Graf twenne resor / i början och wid
 slutet af Åhret / nemligen then 13. Februarii,
 och then 14. Decemb. bortgiömandes förra
 resan hennes kära Dotter : senare gången
 hennes wålsinnade Måg / hwilka lämnade
 sin huldrika Moder och Swärmoder tren-
 ne späda fader-och moderlösa barn / hwil-
 kas mödesamma vpfostning / Gudh endast
 och allena vnder hennes omsorg behagat
 anförtro. Nu åter i dag måste hon / som
 Ankian i Rain / beledsaga sin endaste Son
 til thetta Griste-ställe. Och sålunda Man-
 och-wårnlös / Barn-och tröftlös beflagar
 hon

hon sin sorg med Zionitiska Modren:
 Drager hån i fara barn/drager hån/
 men iagh är öfvergifwen ensam.

Baruch
 IV: 19.

§. XIX.

För siömannen allenast niuta en swag
 wind/ fast än han skal pråsa sina lofwer
 emot swallande wågar. För Köpmannen
 handla med liten winst/ fast än han mycket
 nödgas förlora. Niuter Soldaten en ringa
 sold/ fast än han skal säcka om dagen och
 waka om natten Plågas then siuke af drä-
 gelig sweda/ fast än siukdomen sönderbry-
 ter hans been som ett Leion. Så är än-
 tå ingen konst at låta sigh nöja. Men när
 wåg på wåg drifwer skeppet moot klippan/
 olycka på olycka öfvergår Handelsman-
 nen; Hunger och törst/ nakenhet och frost
 tvingar stridsmänen; och then siuke vnder
 en olidelig sweda och werck/ begynner ropa:
 Förbarmer eder öfwer migh/ förbar-
 mer eder öfwer mig/ ju i mine wän-
 ner/ ty Guds hand hafwer kommit
 wid migh. Hwi förföljen i migh/ så
 wäl som Gudh; och funnen af mitt

Esa
 xxxviii. 13.

Hiob
 XIX: 21, 22.

Kött icke måtte warda. Så wil thet wa-
 ra konst för kött och blod at låta sigh nöja.
 När Gudh igenom döden / innom en kort
 tijd / skiljer oss wid alla våra wänner och
 blodzförwanter / så sättes vårt nöje på ett
 swårt prof. Patriarchen Jacob eger tolf
 söner / när allenast en enda Joseph bort-
 kommer / wille han icke låta hugswala sigh /
 utan sade : Jagh warder med sorg
 nederfarandes i grafwena til min
 son. Huru swårt wil thet så falla / at låta
 sigh nöja för een swag Dwinna / som dö-
 den / innom en kort tijd både Man och Barn
 beröfwar. Och sålunda henne the twänne
 kärliche namnen Maka och Moder på en
 gång afhänder / hwarigenom hon blifwit
 icke allenast een wårnlös Ankia / utan ock en
 Barnlös Moder.

§. XX.

MEN / O Moder! Tu Gudh och bygden
 ålstande Matrona, jagh skulle icke
 med thenna min flagan meer röra titt blö-
 dande hierta / ther icke Guds nåd goswe
 migh balsam af Gilead emot thetta titt swi-
 dande hierte-sår. Fast än tu med Jacob
 flaga nödgas : Men jagh måste wara

1. Mos. B.
 XXXVII. 35.

1. Mos. B.
 XLIII. 14.

som en then ther sin barn slått mist
 hafwer. Och tu nu skal hafwa sorg Jer. VI: 25
 för enda sonen. Så må Tu doch icke an-
 nat/ ån vti ett Gudeligit tilfrids warande /
 låta tigh nöja. Tina Barn/ och tin Son wo-
 ro icke tin enskylta egendom/ utan ett lån af
 HErranom. Lån bör med tack hemgå. Tac-
 ka therfore/ med Hiobs ord och nöje/ för lå-
 net Tu niutit och såg : HErrren gaf Hiob I: 26
 och HErrren tog / wålsignat ware
 HErrans namn. Gudh hafwer til en
 tijd sitt barn til kost och kammar/ wård och
 skiötsel vthi tin Moderliga omsorg anför-
 trodt. Huru kant tu doch med skial wara
 oförnögd/ om Gudh åter sitt barn til sigh
 fordrar? Aldrig må theras lijf vthi Christo/
 och winning vthi döden/ råknas för tin sorg
 och skada; Eller huru wilt Tu misvynna
 them then winning/ som Himmelen them
 tilskyndar. Hafwer Gudh tagit tina Barn
 ifrån tina ögon/ så hafwer han ock tillika
 tagit mången sorg ifrån titt hierta. Tu be-
 höfwer nu hwarfen fruchta eller rådås at
 någor olycka möter them/ någor spåtsker

mun försinader them / någor stoller soot
 spiernar them / någor afwunds tand fräter
 them ; Som andre Föräldrar för sina an-
 hörige thenna tiden befara / utan tina barn
 boe vthi sälla fridzhusom och följa Lambet
 hwart thet går. Kunde Tu höra tina Barn
 tala med tigh af Himmelen / som wij här
 höre tin klagan på Jorden / the skulle san-
 nerligen tigh således tiltala : För våra
 skul behöfwe I icke ångslas. Wij haf-
 we wandrat i Guds wägar / lefwadt i
 Guds nåde / affomnad i Guds frijd ; Wij
 skolon ock i sinom tijd vpwakna til the rät-
 färdigas vpståndelse / vpstå til Guds Rike /
 och intaga Guds glädie. Thersföre warer
 icke bedröfwade öfwer Wår befordring.
 Pr CXVI: Gräter icke öfwer oss / ty Gudh hafwer
 8. 9. vthtagit våra siäl vthu dödenom /
 våra ögon ifrån tårar / wår fot ifrå
 fall. Wij wandre nu för Herra-
 nom vthi the lefwandes lande / och
 sågne oss hierteligen af nöjets rätta
 känning och stora winning.

A M E N.

Gras = Skrifter /

A I R.

I Sälla Döda /
Wid Edra Kamrar /
Ther ingen Röda
Mer för Er samrar /
Wil mina Tackar;
Som ängsligt qwäljas;
Slå ner sitt Auckar
Och stilla dwäljas;
På thet at Werlden
Med Synna: Glården
Må mig wid Eder Grift
Anstinka som Förgift.

2.
Mitt Hierta kolnar;
Mitt sinne ryser;
Mitt Hga målnar;
Ja Blodet fryser;
När jag besinner
Hur som vår Wandring
Som Strömen rinner
Til sin Förandring;
Samt hur wi alle
Eftu blifwa kalle
När Hyddan ramlar full
Och molmas ner i Mull.

3
Strykt Skönhet Segel:
Si Graswen gapar!
Här är en Spegel
Som tig wanskapar:
Ein Rinders Fågring
Ei Döden achtar;
Men til en Lågring
För Mal förpachtar:
Then bleka Gåsten
Gier Tig och Resten /
När Kosner wisna af /
Och tu far til tin Gras

4.
Hit i som fiten
Ut warda rika:
Sidst sku' i Lifen
Doch warda lika:
Thet Gull i winne
Blir efter eder;
När sidst ert Linne
Medh er sänks neder:
Hwar med wi braska
Hr doch man Afka:
För många Lunnor Gull /
Så wi en Skäfwel Mulla.

5.
Tu som på Liljan
Så makligt tråder /
Och trofvar Liljan
I weka Klåder:
Lånc / lånc på Kransen
Med bleka Bladen;
Lånc på Dödz: Dansen
Och Swette: Vaden /
Them Döden reder /
För'n tu går neder
Och kastas i ett Hål
Så naken som en Nål.

6.
Tu som stolt Sinne
Wid Himlen fästet /
Lånc hwem här inne
I Graswen gästet:
Then alla Wåder
Förr wa för trångta;
Ä fyra Bråder
Här ale för långa:
När wi sidst gapa /
Plår Döden strapa
I hop en hoper Mulla /
Och gie os Halsen full.

7. Lu

7.
Tu som af Åren
Ur Bug och Rödder
Måst' och på Låren
Eil tina Bröder:
Fast Vårens Blommor
Ha bästa skede/
Dör doch tin Sommar
För Höstens Brede:
I rööda Fruchter
Öfdr Matken buchter:
Förn Moor tin tig frambar/
War Våren kant och klar.

8.
Så miste Fårgen
Af Vindoms ronna/
Then Sälla BERGEN
I hüzig Bronna:
Wid Sala Lunder
Then Lårdom skötes/
Och många Stunder
Med Vofen nötes:
Then gick Han glader
Hem til Sin Fader/
Sen två och tingu Ur
Han wandrat Dygde: Spår.

9.
Doch ewigt Sätler
Jagh Honom skattar/
Som hint Sin Qvåller/
Och Gudh omfattar/
I tusen Frögder:
Med Ingla: Chore
Bor han förnögdger
Hos Gudh then store:
Then Han nu känner
För: döda Wänner/
Och får then e och e
Gudz klara Anlet see.

10.
Ach klårda Moder!
Barnlösa Entia:
Här bullra Klöder
Som wisla dränkia
Er Siäl i Lårar
Doch påh på qwida/
Ut Herren särar
Måst man ju lida.
Gud är/ som spåker:
Gud är/ som läker:
Er Son är intet dödd,
Han åter Himla Brödd.

Grab-Schrift.

Ich hat der blasse Todt ein Blümlein abgemeynt/
Und es der Zeitligkeit entrissen vor der Zeit:
Streu Rosen auf die Grufft/wer diese Zeilen liest;
Weil meine Feder nichts als lauter Trähnen gießt.

CARL J. LOHMAN.

Zhen bedröfwade Modrens
Klag- och Tröste-Sång.

I.

Hönen er / i tiöcke skyar!
Ut min trötta klago-röst /
Må sig utur jämnens byar /
Tränga fram til Jesu bröst:
Håller doch ert dunder inne /
Medan iag mitt tryckta sinne
För Guds fötter lägger ner:
Olycks-bliqter hwilen er.

2.

Tu / som sitter öfwer Solen
Dch på wädrets wingar går /
Skåda ner af Liusa Stolen /
Dch behierta mina Sår:
Skåda Fader / hur tu sårar /
Lån en blick åt mina tårar /
Hwilla Solen tilra ser /
När hon vpgår eller ner.

3.

Jämmer har i spåda åren
Mig (thet wetstu!) amnat opp /
Törne bar mig yngdoms wåren /
Sorgen kapp med åldren lopp /
Sen

Sen ju mer sig ären öfte /
Ju mer börda halsen kröfte /
Så hwar dag med wagnen sin
Ny sorg hos mig förde in.

4.

Lifs-Almnachan min har mera
Swarta än som röda dar:
The som forset ha å flera
In the som ha stiernan klar:
Swart / ja mer än swart war dagen /
När min Man blef hådan tagen /
Swart war dagen / som mig bref /
Bracht / at Man min ei mer skref.

5.

Swart war dagen som bortförde
Första barnet från mitt stöd:
Jag mins hur han hiertat rörde /
Ty jag fick en tåmli stöd:
Intet mindre hiertat blödde /
När ett barn mig åter dödde /
Som så när oprunnit war /
När jag swepdusl åt thet skar.

6.

Swart war dagen / swår och mulen /
När min sidsta Dotter dog:
Swart war dagen swår och kulen /
Som min Måg i grafwen drog.
Trenz

Trenne späda Barn the lemna /
Ett kund' intet Pappa nämna /
Vnder ! at ei hiertat brast
Vnder en så dryger last.

7.

Swart doch öfwer alt war timman /
Som min ålders Tröst affskar /
Tå / ach Jammer ! sista dimman
Wald på Son mins ögon bar :
Thenna kalck så oförtäncker /
Rätt så full war han instäncker /
Så iag drack at hiertat swed /
Himlen wet hwad jag tå led.

8.

Så ha forßens böljor drifwit
Siåla : skeppet an och af ;
Om mig Gud ei handen gifwit /
Had' iag längsen gådt i twaf :
Doch när han sitt Anlet böljer
Dch i dystra moln sig döljer ;
Låter han doch stundom se
Mig en strål vti mitt we.

9.

Minas' hyddor å nedslagne /
Thet kan fuller kränckia mig ;
Doch å theras ögon tagne
Ifrån tårar / theras frig

Har

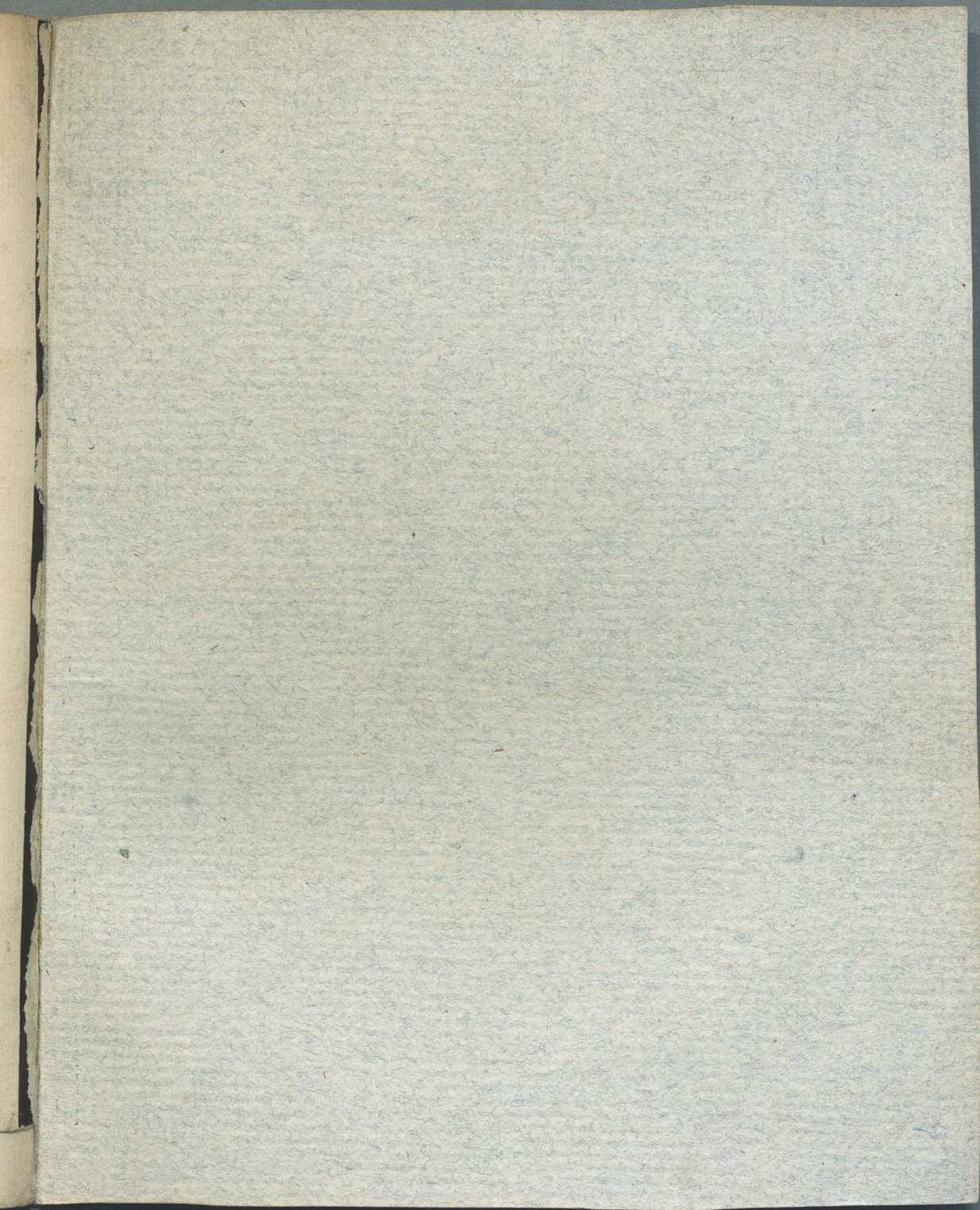
Har i Segers : Krans sig wridit :
The ha lifa för the lidit :
The ha genom Jesu sär
Rest til Ewighetens wår.

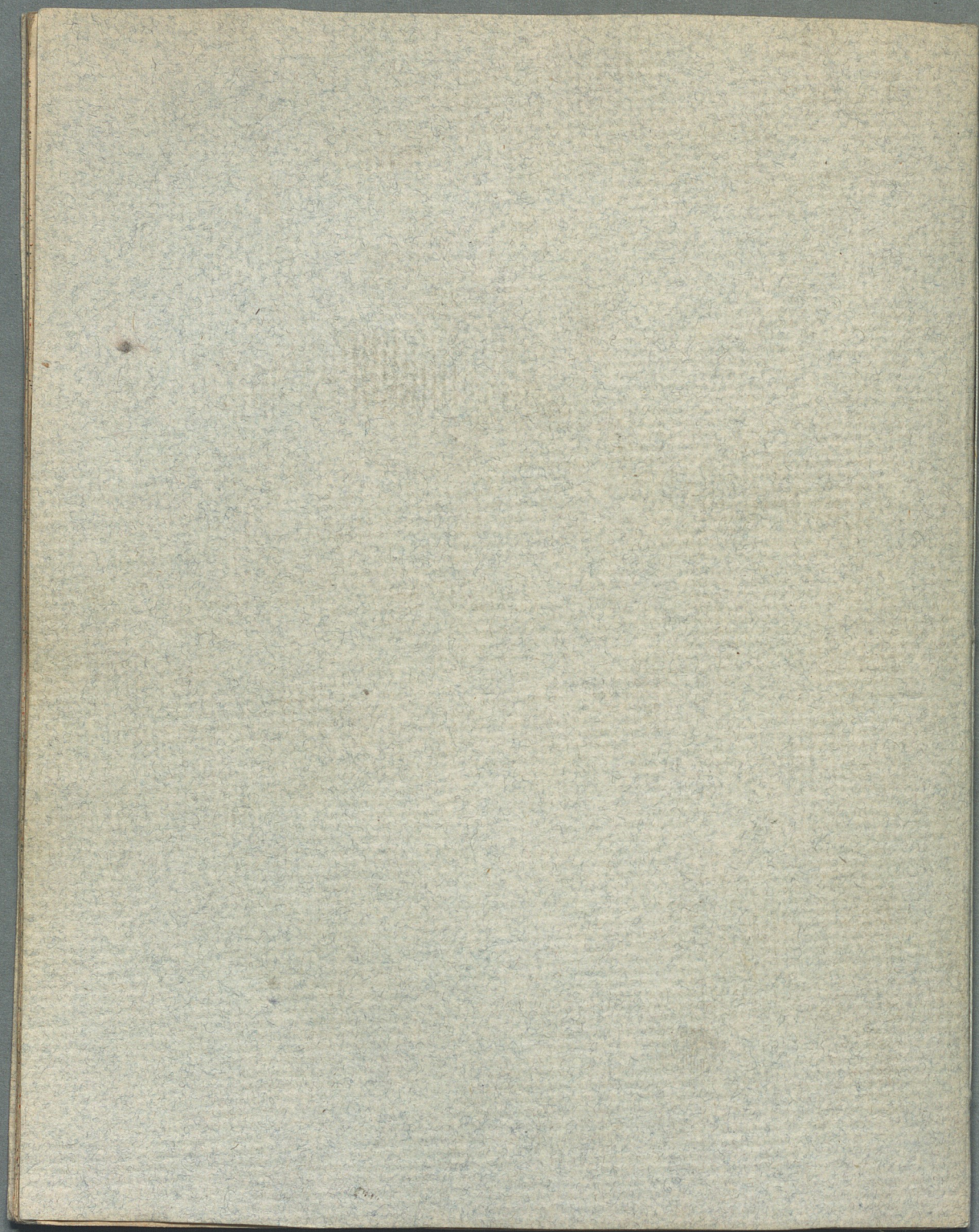
10.

Thetta mig nu åter lifar /
Thetta gier min swaghet tröst /
At jag handen / som mig risar /
Kyßer / och med eldig röst
Öfwer mig til Himlen stiger /
Och så länge tåligt tiger /
Tils jag med förnyat liud
Får med them lossiunga GUD.

C. J. LOHMAN.

www.books2ebooks.eu